

ያንተ ሸበት

ለወለላዬ ከእኩብሮት ጋር

ቢገረጣም እንኳ ጥቁረቱ ቢጠፋ፤
ነበረ እንኳ ማለት ለወሬም አይከፋ።
በክፉም በደጉም ካንተ ያልተለየ፤
አብሮህ የዘለቀ ጣዩን ቁሩን ያየ፤
ሸበቱ ይሻላል ቆርጦ ከተለየ።
አላወቅኸው የኔን የጉዳቴን መጠን፤
ይኸው የራስ ቅሌ ቀርቶብኝ ራቁቱን፤
እመክትበት አጣሁ ጸሀይና ቁሩን።

ያኔ ድሮ ድሮ ሲጀምረው አመል፤
ከጠላቴ መከሮ አብሮ ከቅማል፤
ያሳርሰው ነበር ይህን የራሴን ቅል።
በሙቅ ውሀ አጥቤ ቅባት ቀባብኛ፤
እልገው የነበር ማበጠርያ አንስኛ፤
ላጭቼውም የነበር ቅማሉን ላጠፋ፤
ሳልጠረጥር ጠጉሬን እንደዚህ ሊከፋ።
ታከቲኩን ቀይሮ በፎርፎርኛ፤
ያበግነኝ ቀጠለ ከፋቴ ምንኛ።
ነብስ አወቅሁኝና ነገር ሁሉ ገብቶኝ፤
ሳቆለማምጠው ሳደንቀው ሲያስውብኝ፤
ሰፊድ ቁርጥ ስለው ጀንትራ ሳበጥር፤
አንድ አይኔን ሰጪፍን በአፍሮ ከለላ ሰር፤
ኮረዳዎች ለጉድ ይከንፉልኝ ነበር።
አንተው በሄድክበት በመሀል ፒያሳ፤
ደግሞም በአራት ኪሎ ታቸን መካኒሳ፤
እኔም ሳልሄድ አልቀር ተዘነጋኝሳ።
በሲኒማ ኢትዮጵያ በአድዋ በአምፒር፤
በኮረዳዎች ታጅቤ ሳልዝናናም አልቀር።
ይኸው እንደ ጠጉሬ እነርሱም ከደተውኝ፤
“ላጤው ጡረተኛ” ለመባል ቢቃሁኝ።
ያለ እርሱ እንደማልኖር ገምቶ ጠርጥሮ፤
ይጥመለመል ገባ ሳበጥረው አፍሮ።
ለካስ አላረፈም ነበረ ሲያደባ፤
እንደ ወሰለተ የውስጥ አዋቂ ሌባ።
አወይ የኔ ጠጉር መመለጠ የበዛ፤
ዋርካ እሚሆን መስሎት ሾላ ወይም ዋንዛ።
አጀማመሩ ላይ
የምታጠበውን ፊቴን እያሰፋ፤
ቀስት እየመሰለ ከግንባሬ ጠፋ።
ሁዋላም ‘M’ ን ሰራ ብለው ይነግሩኛል፤
እኔ በመስተዋት ‘W’ ይታየኛል።
አጨራረሱ ላይ
ቀለም ገባው መሰል ተመሀል አናቴ፤
‘O’ን ሰርቶ አረፈው ታውቆት ባደነቴ።

መቼ ያለምክንያቱ ፈረንጅ አፍ የገባው፤
ቢጠጋ ነው እንጂ አይዞህ ወደሚለው።
በእኔ ያልተገለጠ ምን ጉድ አለ ከቶ፤
ያስቅብኝ ያዘ ጨረቃ አበጅቶ።
ጨረቃና ኮከብ ባናቴ ላይ ሰርቶ፤
ተአረቦች ተማክሮ ነጎደ እኔን ትቶ።

ተያ በሁዋላማ ምኑ ይነገራል፤
ጠጉሬ ሲመለጥ ጆሮዬ ይሰቃል።
ጎልቶ መታየቱ ከብር እየመሰለው፤
ሀሩሩና ቁሩ ይውላል ሲያደብነው።
ጥርሴም አላርፍ አለ መገንጠል ከጅሎ፤
መንጋጋዬ ከስር ወጣ ተመንግሎ።
ስንቱን ያሳየኝኝ ጨለሌዋም ዐይኔ፤
ወግ አይቅረኝ ብላ አምጸብኝ በእኔ፤
መሄድ እያቃተኝ በመደናበሬ፤
ሞራ እየለበሰች ትሲቃለች በእግሬ።
አንተሰ ማስተዋልህ አልከዳህም ከቶ፤
መቆጨትን ያውቃል አእምሮህ አጥርቶ።
የምትነግረው አለህ ለባለ ጠጉሮቹ፤
ለወሬ የማይመች የመላጣዎቹ።
የመገንጠል ነገር በጠጉር አይቆምም፤
ኩላሊት እምቢ ይላል ይለግማል ልብም፤
እግር ይረሳል መሄድ ይሸፍጣል እጅም።
እንግዲህ ካስተዋልክ አቀብ ቁልቁለቱን፤
መሆን ስትችል ያኔ ሳትሆን የቀረውን።
ንገር ለሚሰሙ ጠጉር ላደላቸው፤
መሸበት እንዲሻል ይወቁ አስረዳቸው።
የአንድነትን ውበት የሳምሶንን ታሪክ፤
ባንተ ያምራልና ቀስቅስ ሁሉን ሰበክ።
አዋቂ እምንልህ ሸበቶ አስተማሪ፤
ሰራ ማፋለጊያ ባይሆንም መስካሪ፤
የእድሜ ኮሌጅ ገብተህ ብታገኝ ነው ዲግሪ።
እንዲያው የኔ ነገር አሳቤም ፍራቴ፤
ተበትኛም ብሞት ኩነኔ መግባቴ።
እንዲሁ አንድ ባንድ በመገንጠል ሴራ፤
ባዶ ሬሳ ሳጥን እንዳይቀብሩ አደራ።
በጠሎት አግዘኝ ወለላዬ ወንድሜ፤
እማጠንሀለሁ ባዶ ራሴን ቆሜ።

ከትንሣዔ
ሠኔ 2008

